

CentrumDebat

J A

Maj 3/98

Ja den 28. maj

Amsterdam-traktaten fortjener et Ja den 28. maj - den står for et endnu bedre europæisk samarbejde og giver de nye demokratier i Østeuropa muligheden for at komme med. Og de står i kø for at være med. De ved, at et medlemskab er deres vej til den frihed og velstand, som de gennem årtiers skyggetilværelse bag jerntæppet har hørt om men næppe turdet drømme om. Vi jubede og holdt vejret, da deres frihedskamp for knap 10 år siden lykkedes. Stemningen var til sønderjysk kagebord - vore naboer i øst skulle bare komme. Og de kom, og vi „gik ombord“ i deres lande. De blev ikke skuffet - tværtimod blev håbene forstærket. Vi blev derimod noget overrasket over, det syn som mødte os. Forfald, elendighed og stagnation. Et kulissebedrag af dimensioner båret oppe af propagandamaskiner.

Danske turistbuser og lastbiler har tilbagelagt tusinder af kilometer i de lande, siden jerntæppet forsvandt, og de danske gæster har nydt godt af den store gæstfrihed, de har mødt.

Nu står vi så ved afgørelsen den 28. maj, hvor vi skal gøre op med os selv, om disse lande skal have vores håndsrækning til mere frihed og velstand - eller om vi vender tommelfingeren nedad. Vælger vi det sidste, bremser vi udviklingen, men stoppe den kan vi heldigvis ikke! Derimod sender vi et sørgeligt signal om, at vi danskere er os selv nok. At vi foretrækker tilværelsen i en osteklokke - isoleret og uden indflydelse.

- Det er udansk, vi skal ikke „hygge os i smug“.
- Derimod skal vi med brask og bram være med, hvor beslutningerne træffes. Og det sker i EU.
-
-

Den tyske kansler Bismarck sagde i 1878 efter Berlin-traktaten: „Nu sidder jeg på bukken og kører Europa med firspand“ - den sætning siger om noget, hvor vigtigt det er, at det europæiske samarbejde udvikles og består. Store og små lande samarbejder forpligtende på lige fod - ingen bliver for store til at tromle hen over de små. Samarbejde sikrer fred, frihed og velfærd, og det er det, de tidligere østlande ansøger om. De kender alt til, hvad det vil sige „når der bliver kørt med firspand“. Deres var „storebror i øst“.

Det er derfor et tungt ansvar Nej-sigerne til Amsterdamtraktaten jonglerer rundt med. De forsøger at bilde danskerne ind, at de har en bedre vej til udviklingen af Europa. Hvad det går ud på er uendeligt svært at gennemskue, fordi motiverne er så forskellige - alt efter om du er

på højre eller venstre fløj. Man kan derfor roligt stille spørgsmålet: Hvorfor opfinde et nyt samarbejde, når vi har ét, der fungerer fint. Nej-sigerne bruger mange argumenter og fodrer danskerne med myter, som serveres som de rene kendsgerninger. Vi har gjort op med nogle af dem her i Centrum-Debat.

Det vil være beskæmmede, hvis myterne om krummer agurker, mindre folkepension, politisamarbejde og så videre skal skygge for det allervæsentligste, det hele reelt handler om: at gøre Europa til et bedre sted at leve for os alle. Det hjælper Amsterdam-traktaten lidt til.

Derfor stem Ja den 28. maj.

Red.

- EU er vores hverdag om vi vil det eller ej

Spørgsmålet er, hvad danskerne vil med EU? Om de overhovedet vil være med i Europa? Og hvor meget EU de vil have? Det siger Mimi Jakobsen forud for afstemningen den 28. maj.

- Amsterdam-traktaten er der ikke megen spænding, fart og erotik over. Teksten topper næppe på boghandlernes top-ti-liste, men traktaten er nødvendig og fornuftig - det er den vi skal bruge til at komme videre med!

Efter Mimi Jakobsens mening indeholder Amsterdam-traktaten snarere for lidt EU end for meget EU, og traktaten måtte gerne have indeholdt mere konkrete tiltag til et snævrere og mere forpligtende samarbejde i Europa.

- Men helt ærligt, så tror jeg faktisk ikke, at det er det, der er på danskernes dagsorden.

- Spørgsmålet er ikke traktattekstens finurlige indhold og juridiske spidsfindigheder men ganske enkelt, hvad danskerne vil med EU? Vil de overhovedet være med i Europa? Og hvor meget Europa vil de have? Hvad skal EU bestemme, og hvad skal vi selv bestemme? Hvor stort skal EU være?

- Nogen vil måske påstå, at det ikke er det, folkeafstemningen den 28. maj handler om. Og det er jo

- Danskerne har de principielle spørgsmål på dagsordenen!

- Det gode ved Amsterdam-traktaten er, at den baner vejen for en udvidelse af EU mod øst, og at den giver os mulighed for en forstærket miljøindsats og en mere effektiv indsats mod arbejdsløsheden.

teknisk set rigtigt, og det er der ingen af vores mange afstemninger, der har handlet om. Og når folk har spurgt, har mange politikere haft travlt med at sige, at det ikke var på dagsordenen. Men jeg tror, det er på danskernes dagsorden.

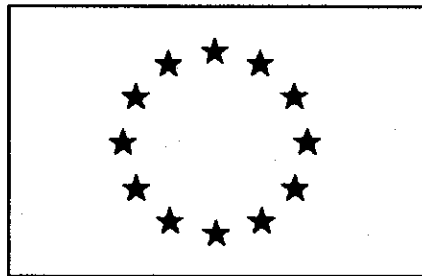
Genopfriskningskursus

- Afstemningen drejer sig ikke om et ja eller et nej til EU - det er ikke det, jeg siger. Men der er ikke tvivl om, at vi trænger til et genopfriskningskursus i Danmark, fortsætter Mimi Jakobsen.

Der er vokset en ny generation op, som ikke var med, da vi stemte os ind i foreningen i 1972. Og desuden er hele debatten om EU-samarbejdet ved at drukne i småfnider, tekniske detaljer og ærgelser.

- Nej, vi skal have gjort op med den grundlæggende skepsis. Den er malplaceret og er en hæmsko for os i det daglige. Vi får simpelthen ikke det ud af samarbejdet, som vi kunne få.

- Vi er jo gang på gang vidner til, at vi - ifølge medierne - bliver trynet, når vi ikke får vores vilje helt og fuldt „nede i Europa“. Vores forhandlere møder oftest med bundne mandater, som betyder, at de ikke kan give sig en millimeter.

Fælles problemer fælles løsninger

- Det er da noget pjat, for vi er der jo for at finde fælles løsninger på fælles problemer, siger Mimi Jakobsen og fortsætter: - Hvorfor sidder CD i Folketinget med 8 mandater ud af 179. Selvfølgelig for at føre CDs synspunkter frem, men dernæst for at være med til at finde løsningerne på de problemer og opgaver, der er i det danske samfund.

... fortsættes side 4

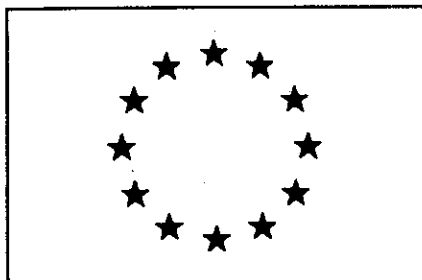
- EU er vores hverdag...

- På nøjagtig samme måde er det med den europæiske klub: Her skal vi først og fremmest give danske synspunkter, men vi skal naturligvis også være med til at løse de problemer, som ingen af medlemslandene kan løse alene.

- Alle ved jo, at nogle problemer løses bedst lokalt af kommunalbestyrelsen, andre bedst nationalt af folketinget og andre igen bedst, når landene samarbejder på tværs af landegrænserne - som vi gør det i EU og i andre sammenhænge, eksempelvis i NATO og FN.

- Og tag ikke fejl, der er masser af opgaver, som vi ikke kan løse alene. Eksempelvis miljøproblemerne. Luftforureningen stopper som bekendt ikke ved landegrænsen - og i mange tilfælde får vi meget mere ud af vores miljøinvesteringer ved at hjælpe til med at nedbringe forureningen i Østeuropa, end ved at lave marginale forbedringer i Danmark.

- Andre eksempler er økonomi, handel, sikkerhed og immigration - alle opgaver, der må løses i EU.

Danmarks gevinst

Ifølge Mimi Jakobsen er Danmark et af de lande, der har haft størst fornøjelse og udbytte af EU-samarbejdet.

- Men vi må lære, at vi ikke får vores vilje fuldt ud hver gang, fortsætter hun. - Som oftest får vi uforholdsmæssigt meget igennem, fordi vores argumentation er i orden. Men vi må også give vores ministre mulighed for at sige: Når nu vores italienske kollega lægger så stor vægt på netop dette, så lad os hjælpe til med at finde en løsning. For næste gang er det os, der har brug for en hjælpende hånd.

- En af fiduserne ved samarbejdet i EU er jo, at hele samarbejdet bygger på en retssamfundsopfat-

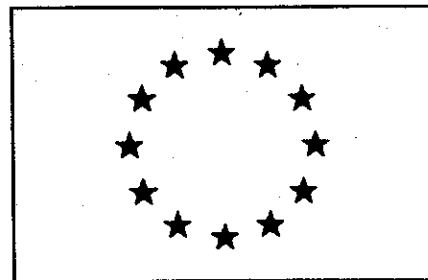
telse, der dikterer, at de store ikke må tryne de små, men at man skal finde ud af det i fællesskab.

- Tag for eksempel fødevarerdebatten, hvor det hævdes, at EU forgifter vores mad. Sikke noget sludder! EU har lavet en liste over, hvilke tilsætningsstoffer, der må bruges i fødevarerne - det er da et fremskridt, for før anede vi ikke, hvad der eksempelvis var puttet i en belgisk paté. Listen har vi lavet i fællesskab, for vi er enige om, at vi vil ha' ordentlige fødevarer!

- Og måske kunne de sidste måneders lokale debat i Danmark om salmonella, gammelt pålæg og farvestoffer få en og anden til at sætte spørgsmålstegn ved, om vi nu også er verdensmestre på fødevarerområdet - eller lidt samarbejde kunne være godt?

Nye markeder

- Et andet eksempel er diskussionen om, at de østeuropæiske lande med deres lavere lønninger stjæler vores arbejdspladser, for eksempel i tekstilbranchen, og det vil de blive ved med! Jamen netop derfor skal vi bidrage til at få levestandarden op i de lande, så borgerne får købekraft til at købe - ja gæst engang - gode, danske produkter. Vi har mistet arbejdspladser, ja, så nu gælder det om at skaffe nogle nye. Det kan vi gøre gennem EU.

Nyt syn på sagen

Meget er ændret siden Danmark blev medlem i 1972, blandt andet har mange unge et nyt syn på sagen.

- Jeg synes, det er dejligt at se, at de unge er langt mere interna-

- Vi må lære, at vi ikke får vores vilje fuldt ud hver gang.

uanset om vi vil eller ej

tionalt orienterede end tidligere generationer. De tager Europa som en selvfølge og vælger videreuddannelse på en kokkeskole i Italien eller job hos en slagtermester i Skotland.

- Vi kan også se det på kulturfronten, hvor det lokale og regionale stortrives på bekostning af tidligere tiders mere nationale manifestationer. Det synes jeg er fint nok - og når det parres med ved internationalt samarbejde, er det den rigtige vej.

Intet alternativ

Mimi Jakobsen ser intet alternativ til EU.

- Jeg vil begræde, hvis Danmark ender uden for EU - og jeg kan end ikke med min bedste vilje se, at der er noget alternativ. Heller ikke det nordiske, som nogen påstår. Det gjorde finnerne og svenskerne altså heller ikke, da de kom med i klubben.

- Hvis danskerne siger nej, så er det Danmark - og ikke Europa - der har et problem, fortsætter hun: - De andre lande kan jo med god ret efter et nej spørge: Hva' så, Dan-

mark? Så kan den danske regering ikke stille sig i vejen for den videre udvikling af det europæiske samarbejde - det blev fastslået med Edinburgh-aftalen, og det går jeg ud fra, at regeringen står fast på. Og vi kan jo heller ikke forlange noget, kan vi?

Indflydelse

- Nej, vi må gøre os klart, at Europa er en del af vores hverdag, i stort som småt, uanset om vi vil eller ej. Derfor handler det om at være med i klubben og skaffe os al den indflydelse på udviklingen, som vi magter.

- Se bare på Norge, der som bekendt ikke er med. Hvad laver de der, når de ikke er på jagt efter olie: De sidder såmænd og venter på

den næste telefax fra Bruxelles, der sender det ene direktiv efter det andet. De direktiver betyder noget for Norge, det er handelsbetingelser og meget andet, som sætter spillereglerne for Norges samhandel med EU. Derfor er nordmændene nødt til at indarbejde direktiverne i deres egne love og bestemmelser. Det er da demokratisk underskud, så det batter!

- Danmark skal være med og sige ja både til Europa og til Amsterdam-traktaten, for ellers får vi ikke indflydelse på den lovgivning, som vi under alle omstændigheder bliver nødt til at rette os efter!

- Mange siger, at de ikke kan følge med i, hvad der sker i EU. Nej selvfølgelig kan man ikke det - kan du for eksempel sige mig, hvad der var på dagsordenen ved det sidste kommunalbestyrelsesmøde hjemme i din kommune? Nej vel - og det er der heller ingen, der forventer. Det er derfor, vi op til folkeafstemningen skal koncentrere os om de principielle spørgsmål - det er dem, der tæller i det lange løb, slutter Mimi Jakobsen.

Plakat: Europa er også os!

CDs landskontor har en stor stak Europa-plakater, der gerne skulle ud på gader og stræder, og hvor folk ellers mødes.

Plakaten - der ses her - blev lanceret allerede under folketingsvalgkampen og er fremstillet i tværformat, det vil sige, at den måler 80 cm i bredden og 60 cm i højden.

Har du en god ide til, hvor den skal hænge i ugerne op til folkeafstemningen den 28. maj, så ring til Erik Lindhardtzen, CDs landskontor, telefon 3312 7115 og bestil din del.

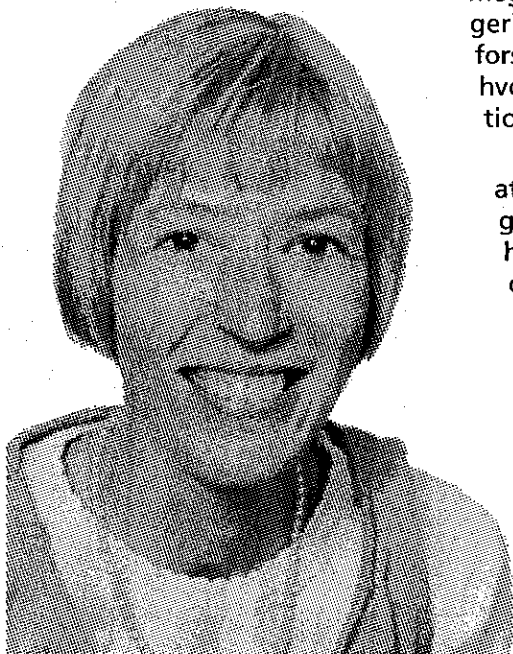
Europa er også os!

Amsterdam-traktaten - et lille skridt for Danmark, men et stort for Europa

Nok er det „månesprog“, men CDs nye EU-ordfører, Susanne Clemensen synes alligevel at de berømte ord „that's a small step for a man, one giant leap for mankind“ - sagt af den første mand på månen - passer meget godt på Danmarks forhold til Amsterdam-traktaten.

Hun begrundet det med, at Danmark generelt har et højt beskyttelsesniveau på områderne miljø, arbejdsmiljø, sundhed og forbrugerrettigheder. Vi er også meget langt fremme, hvad angår beskæftigelsestiltag.

- - Men der er en tendens til i Danmark at glemme, at hvad der er et lille skridt for os, er et stort skridt for Europa, og derfor noget som vi skal blande os i på lige fod med de andre lande i EU, siger Susanne Clemensen.

Hun følger Europa-politikken fra

nærmeste hold i Europaudvalget, som er det eneste udvalg, der skal give regeringen forhandlingsmandat i EU på alle områder, og hun har gjort sig sine tanker om den demokratiske kontrol. Blandt andet omkring et forslag fra De radikale om at alle møder i Europaudvalget skal være offentlige, bortset fra de, hvor der gives forhandlingsmandat.

Gammel CD-tanke

- Efter min opfattelse bliver den demokratiske kontrol ikke bedre af, at man gør udvalgsmøderne offentlige og så tilmed kun dem, hvor der ikke gives forhandlingsmandat, siger hun og understreger, at hun meget hellere ser, at man gav regeringen forhandlingsmandat i de forskellige fagudvalg i Folketinget, hvor man i forvejen behandler nationale regler.

- Det ville også sætte fokus på, at EU-spørgsmål angår Folketinget og danske borgere i lige så høj grad som nationale regler, og at der er tale om et samspil mellem de to regelsæt, fortsætter hun.

Forslaget om at overlade forhandlingsmandatet til fagudvalgene er en gammel CD-tanke, som bestemt ikke er blevet ringere med årene. Tværtimod, så er den meget aktuel i valgkampen om Amsterdam-traktaten, hvor blandt andre Socialdemokratiet har været fremme med lignende tanker.

Ikke enig

I forbindelse med drøftelsen af Amsterdam-traktaten i folketinget udtalte den konservative ordfører, at selvom danskerne stemmer nej til Amsterdam-traktaten den 28. maj, vil det ikke hindre optagelsen

af de øst- og centraleuropæiske lande.

- Den betragtning er jeg ikke helt enig i, understreger Susanne Clemensen. - Det er nemlig en forudsætning for EU's udvidelse, at alle de nuværende lande i EU ratificerer traktaten, så det er i hvert fald helt sikkert, at det vil forrykke tidsplanen for optagelsen af de øst- og centraleuropæiske lande. Desuden er det aldrig til at vide, hvilken effekt et dansk nej til Amsterdam-traktaten vil få i de øvrige lande, men jeg håber, at hvis det bliver et nej den 28. maj, at Danmark så tager konsekvensen af det, og melder sig ud af det europæiske samarbejde og ikke bremser de øvrige lande i EU, som gerne vil mere end et økonomisk samarbejde.

Godt købmandsskab

- Selvfølgelig er jeg den sidste, der ønsker et nej den 28. maj, men jeg har altså svært ved at se, at det europæiske samarbejde skulle blive dårligere med Amsterdam-traktaten. Tværtimod er der tale om en række forbedringer, og den helt stor landvinding er naturligvis, at vi får øst- og centraleuropæiske lande med i EU.

CDs EU-ordfører karakteriserer SFs argument om, at Amsterdam-traktaten ikke er god nok, som temmelig tosset i betragtning af alternativet. For hvad er det? spørger Susanne Clemensen.

- Amsterdam-traktaten styrker miljøet, og gør det muligt for landene at indføre skrappe miljøregler, og desuden er det vigtigste, at vi med optagelsen af de øst- og centraleuropæiske lande højner miljøstandarderne i disse lande og i de øvrige EU-lande. Det er - som vi siger i CD - miljømæssigt godt købmandsskab, slutter Susanne Clemensen.

Argumenterne for et JA til Amsterdam-traktaten:

✓ Amsterdam-traktaten er et historisk skridt mod et samlet og fredeligt Europa. Udvidelsen fremmer og fastholder demokrati og menneskerettigheder i de nye lande. Et ja baner vejen for at udvide EU med de central- og østeuropæiske lande. EU har lovet ansøgerlandene at forhandlingerne om optagelse i EU skulle indledes seks måneder efter, at Amsterdamtraktaten var færdigforhandlet. Dette er sket, men landene kan først blive optaget, når traktaten er trådt i kraft. 10 nye lande kræver plads, indflydelse, kriminalitetsbekæmpelse, rettigheder, ordentlige miljøforhold og beskæftigelse. Det er alle emner, som traktaten tager hul på.

✓ Østudvidelsen gavner både det „gamle“ EU med de 15 lande, herunder Danmark, og det ny og større EU. Et større marked er altid en fordel. Kagen bliver større, og dermed bliver de enkelte stykker også større. Alene det faktum, at EU pumper milliarder ind i Østeuropa, betyder øget aktivitet og velferdsstigning både i øst og i vest.

✓ Amsterdam-traktaten gavner den enkelte borgers rettigheder. EU-samarbejdet handler ikke kun om handel og økonomi, men også om at sikre borgernes rettigheder. Med Amsterdam-traktaten bliver menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder traktatfæstet. Som noget nyt kan dele af medlemsrettighederne af EU fortabes, hvis principperne i menneskerettighederne og respekten for minoritetsgrupper ikke overholdes. Fremover skal EU løbende arbejde for ligestilling mellem mænd og kvinder.

✓ De direkte valgte Europa-parlamentarikere får større indflydelse. Dermed styrkes demokratiet. Med Amsterdam-traktaten bliver de nationale parlamenter også i højere grad inddraget. Åbenhed bliver et generelt princip og retten til aktindsigt traktatfæstes. Ministerrådets resultater, stemmeforklaringer og erklæringer skal for fremtiden offentliggøres, så usikkerheden med de hemmelige erklæringer ikke længere kan finde sted.

✓ Forbedring af miljøgarantien. Hvert medlemsland kan indføre et højere beskyttelsesniveau, hvis argumentationen er i orden. Hvis ikke Kommissio-

nen har protesteret inden seks måneder, er det nationale initiativ automatisk godkendt. Miljøbeskyttelse skal integreres i al EU-lovgivning.

✓ Bedre koordinering af beskæftigelsesinitiativer. EU kan ikke i sig selv skabe flere job, men medlemsstaterne tvinges til at føre en politik, der fremmer beskæftigelsen.

✓ Den fælles forskning for at forbedre folkesundheden og bekæmpe folkesygdomme forbedres.

✓ Aldrig mere en kogalskabs-sag. Forbrugerbeskyttelse får høj prioritet og EU kan fremover udstede retsakter.

✓ Aldrig mere et nyt Jugoslavien. Beslutningsprocessen i den fælles udenrigspolitik er blevet tilpasset virkeligheden og realiteterne. Der nedsættes en analyseenhed til at følge problemområder på Europas dørtrin. Flertalsafgørelser kan beslutte fælles aktioner, men medlemslande kan også vælge at stå udenfor.

✓ Alle fire danske forbehold fra Edinburgh-dokumentet er videreført i Amsterdam-traktaten. Kun folkeafstemninger i Danmark kan ophæve dem.

✓ Styrkelse af miljøet. Princippet om bæredygtig udvikling er traktatfæstet i modsætning til Maastricht-traktaten, hvor der tales om bæredygtig vækst. Princippet om højt beskyttelsesmiljø og forbedring af miljøkvaliteten er fastlagt samtidig med, at miljøhensyn skal indarbejdes i alle EU's andre politikker. EU går foran i den globale klimapolitik.

✓ Alle besluttende led i EU er fremover forpligtet af nærhedsprincippet.

Svar på myterne...

Mange af myterne om EU-samarbejdet kommer til udtryk, når der stilles spørgsmål til informationskontorerne i de forskellige organisationer. Centrum-Debat har samlet - og redigeret - nogle af spørgsmålene og svarene her.

? Ønsker alle de andre lande en europæisk superstat mod Danmarks ønsker?

! De fleste lande i EU har stærke nationale identiteter og vil ikke bytte deres selvstændighed med et føderalt EU. Selv Tyskland er begyndt at ændre signaler efter i årtier at have været den stærkeste fortaler for føderalisme og „Europas forenede stater“.

? Er der grænser for, hvad EU kan bestemme i Danmark?

! Ja, det er der. EU kan kun gennemføre handlinger på dansk grund i samarbejde med de danske myndigheder og under de danske domsstoles afgørelser. Den danske grundlov er stadig landets højeste lov og danskerne kan til enhver tid melde sig ud af hele dynen, hvis man ikke føler sig ordentligt tilgodeset.

? Taber eller vinder vi suveræniteten ved at være med i EU?

! Under forudsætning af, at man med suveræniteten mener vores politiske selvstændighed og indflydelse på egne forhold, så er EU med til at sikre medlemslandenes suveræniteten. Desuden giver det europæiske samarbejde visse fordele for små stater som Danmark, som jo ellers ikke ville have meget at skulle have sagt i et Europa uden et forpligtende beslutningssystem.

? Kan Danmark stemmes ned - og bliver vi det?

- !** Ja, alle medlemslande kan stemmes ned i konkrete spørgsmål, men kun inden for de områder, hvor man på forhånd er enige om, at det kan lade sig gøre. Det er næfældet i traktaten, på hvilke områder man kan benytte flertalsafgø-

relser - og det kan ikke ændres uden det enkeltes lands samtykke. Og ja, der er eksempler på, at vi er blevet stemt ned.

? Hvorfor lever Danmark op til alle reglerne, når ingen andre gør det?

! Selvom det er en overdrivelse at sige, at ingen af de andre lever op til reglerne, er det nok rigtigt, at Danmark er et af de mest effektive lande, når det gælder administrationen af EUs regler. Dels fordi vi har en velfungerende administration, dels fordi vi har en positiv interesse i, at reglerne efterleves.

? Mister dansk landbrug støtten, når Østeuropa kommer med?

! At de europæiske landbrugsstøtteordninger skal lægges om skyldes dels kravet fra blandt andre USA om et mere liberalt verdensmarked for landbrugsprodukter, dels er der almindelig politisk enighed om, at de nuværende støtteordninger trænger til at blive moderniseret.

? Bliver de danske lønninger presset på grund af udenlandsk arbejdskraft?

! I Danmark gælder danske lønninger og danske arbejdsvilkår - også for udenlandsk arbejdskraft. EU blander sig ikke i arbejdsmarkedsvilkår - men Danmark må heller ikke stille „diskriminerende“ krav overfor udenlandsk arbejdskraft.

? Vil borgere fra andre EU-lande udnytte det danske sociale system?

! Det indre marked betyder, at man kan bosætte sig og arbejde

i et andet EU-land. Og som lønmodtager i det andet EU-land bidrager man til pensions-, arbejdsløshedskasse og/eller sygesikring i det pågældende land og får derfor også adgang til at nyde godt af de sociale ydelser, man betaler til. Anderledes er det med offentlige ydelser som eksempelvis bistandshjælp og folkepension. Her blander EU sig ikke, for disse ydelser har intet med lønmodtagerens friheder i det indre marked at gøre. Det er alene national lovgivning, der afgør, hvem der kan modtage de offentlige ydelser.

? Flytter de danske virksomheder til udlandet og arbejdspladser går tabt?

! Det er ikke EU-bestemmelser, men den globale udvikling af verdensmarkedet, der får virksomheder til at flytte væk fra Danmark. Hvis et arbejde kan udføres billigere i Portugal eller Korea, ja så er der en vis sandsynlighed for at produktionen flyttes. EU forsøger at håndhæve nogle minimumskrav til arbejdsmiljø og sociale vilkår - disse krav koster naturligvis penge - for at sikre en rimelig levestandard. Desuden forsøger EU gennem harmonisering af skatteregler at hindre, at EU-lande blot stjæler arbejdspladser fra hinanden.

? Er EU en trussel mod dansk kultur?

! Nej - snarere en mulighed. Kultur udvikles og styrkes ved at blive udsat for nye og forskellige impulser. Muligheden i EU-projektet ligger i en fornyet kontakt og forståelse mellem de nationale kulturere kan bidrage til en opblomstring og give et aktivt modspil til den amerikanske, som i dag præger billeder på mange punkter. Der ligger ingen hindringer for, at Danmark kan føre sin egen, aktive kulturpolitik.

Fri bevægelighed - og kontrol med de ydre grænser

Når Amsterdam-traktaten er trådt i kraft, skal Schengen-samarbejdet integreres i EU-samarbejdet

Da man i 80'erne begyndte at oprette det indre marked, var det en klar målsætning, at der skulle være fri bevægelighed over grænserne mellem EU-landene. Det er Schengen-aftalens ene formål. Det andet er effektiv kontrol ved de ydre grænser.

Gamle konflikter omkring Gibraltar og andre forhindringer betød, at en række lande allerede i 1985 gik foran - udenom EU-systemet - og lavede deres egen aftale. Deres samarbejde har siden fået tilslutning fra alle øvrige EU-lande på nær Storbritannien og Irland. Og aftalen er desuden blevet tiltrådt af ikke-EU-landene Norge og Island.

De to hovedformål med Schengen-aftalen, der er navngivet efter den lille by i Luxembourg, hvor den blev indgået, kræver et nært samarbejde mellem de enkelte landes politi- og pasmyndigheder.

Tredielandsborgere, der har fået indrejsetilladelse i et Schengen-land, har ret til at rejse frit til et andet Schengen-land og opholde sig der i tre måneder. Det betyder ikke, at flygtninge og asylansøgere, der har fået opholdstilladelse i et Schengen-land, frit kan rejse til et andet Schengen-land. Så længe deres sag er under behandling gælder opholdstilladelsen kun det land, de er ankommet til. Retten til tre måneders ophold i andre Schengen-lande opnår flygtninge først,

når de er tildelt mere permanent opholdstilladelse.

Kriminalitetsbekæmpelse

Schengen-aftalen indebærer gennem sine samarbejdsaftaler også et af værktøjerne til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Der oprettes fælles informations-systemer over eftersøgte personer, eksempelvis terrorister, narkotikasmuglere og menneskesmuglere. De nordiske lande forventes at være klar til at deltage i denne del fra år 2000.

For de nordiske lande har det været afgørende, at den nordiske pasunion kan fortsætte uændret. Det gør den - også når Schengen-aftalen efter vedtagelse af Amsterdam-traktaten integreres i EU-samarbejdet.

Hvad er EUs søjlestruktur?

Samarbejdet i EU bliver ofte beskrevet som et græsk tempel: Søjler - endda med både overligger og underligger. Her er forklaringen:

EU-samarbejdet bygger på tre søjler. Den første indeholder *Traktaten om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber* (TEF) - den del, der traditionelt udgør den økonomiske del af samarbejdet. Det vil blandt andet sige bestemmelser om miljø, det indre marked, den økonomiske politik, landbrugs- og handelspolitik.

I den anden og tredje søjle findes i *Traktaten om Den Europæiske Union* (TEU) og indeholder henholdsvis *Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik* (FUSP) og *Samarbejdet om Retlige og Indre anliggender* (RIA).

Forskellige samarbejdsformer

Samarbejdsformerne er forskellige alt efter hvilken søjle, der er

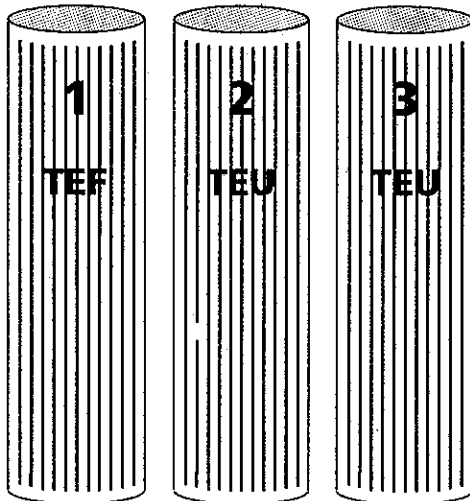
tale om: I søjle 1 er samarbejdet overstatsligt - det vil sige at kun EF-domstolen har kompetence til at afgøre tvister om fortolkning af EF-reglerne. Det er som bekendt Ministerrådet sammen med Europaparlamentet, der vedtager EU-lovgivningen.

I søjlerne 2 og 3 er samarbejdsformen mellemstatslige - det vil

sige, at de aftaler, man laver, binder staterne, ikke borgerne. I det mellemstatslige samarbejde spiller EU-institutionerne en mindre rolle end i det overstatslige. EF-domstolen har ingen kompetence inden for det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde i søjle 2 og kun begrænset kompetence i politisamarbejdet og kriminalitetsbekæmpelsen i søjle 3. Og inden for disse samarbejdsområder deler Kommissionen initiativretten med medlemsstaterne.

Europaparlamentet har ingen direkte medindflydelse på beslutningerne inden for søjle 2 og 3 - men skal dog høres om vigtige aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politi og kriminalitetsbekæmpelse.

Overliggeren og underliggeren? Ja det er såmænd „blot“ indledning- og afslutningsteksterne.

Amsterdam-traktaten

Det Europæiske Fællesskab bestod i mange år af seks lande. I dag består Den Europæiske Union af 15 lande. 10 lande i Central- og Østeuropa plus Cypern har søgt om optagelse. Hvis EU over en årrække udvides til at omfatte samtlige disse lande, vil (næsten) hele det europæiske kontinent for første gang i over 500 år være samlet.

Af Inger Boriis, landsformand

På et møde i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997 blev de 15 regeringschefer enige om teksten til en ny traktat, og den 2. oktober 1997 skrev de 15 landes udenrigsministre traktaten under ved en højtidelighed i Amsterdam. Traktaten skal sikre, at EU kan fungere med 20 til 25 lande, og at der kommer mere åbenhed og demokrati samt flere rettigheder og større frihed for hver enkelt borger i fællesskabet.

Traktatens mål og elementer:

Den nye traktat, som kommer til folkeafstemning i Danmark den 28. maj, har fire hovedmål og seks centrale elementer:

Hovedmålene er:

1. En central placering af beskæftigelse og borgernes rettigheder.
2. De sidste hindringer for fri bevægelighed skal fjernes, samtidig med at sikkerheden øges.
3. Europas stemme skal høres tydeligere på den internationale scene.
4. Hele den tekniske konstruktion og institutionerne skal fungere mere effektivt af hensyn til den kommende udvidelse.

1. element: Frihed, sikkerhed og retfærdighed

Menneskerettighederne er i Unionssammenhæng ikke længere blot flotte ord.

Den nye traktattekst indfører konkrete sanktionsmuligheder over for medlemslande, som ikke overholder de grundlæggende frihedsrettigheder. En række af områderne inden for den såkaldte 3. søjle, det vil sige det retlige samarbejde, ændres i løbet af en fem-årig periode fra at være mellemstatsligt og dermed noget, alle lande skal være enige om, til at blive overstatsligt med vedtagelser med kvalificeret flertal. Det gælder den interne og eksterne grænsekontrol, indvandring, opholdsregler for borgere fra ikke-EU-lande samt asylpolitik for politiske flygtning og krigsflygtninge. De nye regler for asyl er minimumsregler, og det står de enkelte lande frit at have bedre standarder.

På disse områder fik Danmark en undtagelse i Edinburgh, og den består stadig. En del af det retlige samarbejde forbliver mellemstatsligt. Det drejer sig blandt andet om kriminalitetsbekæmpelse, politisamarbejde og samarbejde i straffesager. Her deltager Danmark fuldt ud i samarbejdet.

Schengen-aftalen er også indarbejdet i traktaten, men det er endnu ikke aftalt, hvilke af reglerne, der fortsat skal være mellemstatslige, og hvilke der overgår til det overstatslige samarbejde.

Ved Edinburgh-afstemning i 1993 besluttede vi i Danmark, at vi gerne vil være med i det mellemstatslige samarbejde, som kræver enighed, men ikke hvis det overgår til flertalsbeslutning. Det kræver en ny folkeafstemning, hvis denne beslutning skal ændres.

2. element: Unionen og borgerne

Dette element er det mest omfattende og indeholder på blandt andet dansk initiativ et helt nyt afsnit om beskæftigelse samt social- og arbejdsmarkedspolitik. De øvrige danske hovedkrav er også med her. Det gælder for eksempel på miljøområdet, hvor et højt miljøbeskyttelsesniveau nu nævnes i EU's målsætning, hvilket betyder, at miljøhensynene skal tilgodeses i alt, hvad EU foretager sig. Miljøgarantien er blevet præciseret, og der er indføjet kapitler om folkesundhed og forbrugerbeskyttelse.

Nærhedsprincippet er blevet præciseret, retten til aktindsigt er traktatfæstet, og afstemningsresultater og stemmeforklaringer i Ministerrådet skal offentliggøres, så der ikke længere kan forekomme hemmelige erklæringer i EU-lovgivningen.

Desuden har Ministerrådet gennem flertalsafgørelser fået bedre muligheder men også pligt til at forebygge og bekæmpe svindel med EU-midlerne. Yderligere skal fremtidige lovttekster være forståelige og læselige!

- kort fortalt

3. element: Udenrigs- og sikkerheds- politik

Jugoslavien, Mellemøsten og Afrika er eksempler på, hvor dårligt de 15 EU-lande har formået at samarbejde på det udenrigspolitiske område. Europa har stort set været magtesløs på grund af interne uoverensstemmelser. Med traktaten vil der blive oprettet en fælles analyse- og planlægningsenhed, og Ministerrådets generalsekretær skal hjælpe formanden og Kommissionen.

Der kommer flere flertalsafgørelser, men vetoet afskaffes ikke, og lande, som ikke ønsker at deltage i fælles aktioner, kan stadig holde sig udenfor. EU kan benytte Den Vesteuropæiske Union til krisestyring og humanitære/eller fredsbevarende opgaver, men det fælles forsvar som sådan foregår i NATO-regi. Danmarks forbehold på dette punkt bekræftes i den nye traktat.

4. element: Instutionerne

På mødet i Amsterdam valgte regeringscheferne at udskyde en række problemer. Men i det øjeblik, der optages nye lande, får hvert land kun én kommissær. I dag har de store lande to. Det forudsætter en ændring af stemmevægtningen i Ministerrådet (det vil sige på ministerplan) eventuelt med dobbelt flertal, således at et flertal af lande også afspejler et flertal af befolkningerne. Mindst et år før antallet af medlemslande når op på 20, skal

der indkaldes til en ny konference med henblik på en revision af sammensætningen.

Europa-Parlamentet får med den nye traktat lidt større beføjelser og beslutningsprocedurerne, som hidtil har været helt uoverskuelige, bliver forenklet. Samtidig får de nationale parlamenter bedre muligheder for at følge med i EU-lovgivningen.

5. element: Fleksibilitet

Fleksibilitet er et helt nyt begreb i EU-sammenhæng. Det betyder, at et flertal af lande inden for bestemte områder kan indgå et tættere samarbejde end det, de øvrige vil indgå i.

6. element: Forenkling af traktaten

Alle er enige om, at Maastricht-traktaten er rodet, uoverskuelig og ulæselig for normale mennesker. Desuden indeholder den forældede bestemmelser. Lovstof og jura er altid vanskeligt stof. Men i en erklæring til Amsterdam-traktaten er det fastlagt, at der skal foretages en sammenskrivning, der gerne skulle resultere i en læselig og overskuelig traktat.

1992: Maastricht-traktaten fastslår blandt andet, at der skal indkaldes til en regeringskonference i 1996

Juni 1994: Regeringscheferne beslutter at nedsætte en embedsmandsgruppe til at kulegrave problemerne i Maastricht-traktaten.

Juni 1995: Gruppen med dansk deltagelse af forhenværende gene-

ralsekretær Niels Ersbøl, nedsættes.

December 1995: Regeringscheferne beslutter, at selve regeringskonferencen skal inkluderes 29. marts 1996, hvor konferencens dagsorden fastlægges.

Frem til juni 1996: Bordrunder på embedsmandsniveau om de nationale standpunkter.

Frem til december 1996: De i alt 40 møder mellem de 15 regeringsrepræsentanter og unionskommissær Marcelino Oreja, resulterer i at regeringscheferne den 16.-17. juni 1997 bliver enige om den nye tekst til Amsterdam-traktaten.

2. oktober 1997: Traktaten underskrives af de 15 udenrigsministre ved en ceremoni i Amsterdam.

Amsterdam- traktaten træder i kraft den ?

Amsterdam-traktaten skal ratificeres i samtlige lande, inden den gang træde i kraft.

Amsterdam-traktaten træder først i kraft den første dag i den anden måned efter, at den sidste medlemsstat har ratificeret eller godkendt den. Det er vanskeligt at sige præcist, hvornår ratifikationsprocessen er tilendebragt.

Der gælder forskellige forfatningsmæssige regler i de enkelte EU-lande for, hvordan ratifikationen foregår. I nogle lande er det nødvendigt med forfatningsændringer, som for eksempel i Frankrig, mens man i andre lande klarer det med vedtagelse af en særlig lov. Det gør man for eksempel i Holland, hvor lovforslaget efter Statsrådets godkendelse skal vedtages af Parlamentets første og andet kammer. I Danmark, Irland og Portugal skal der være folkeafstemninger, mens de resterende lande vedtager ratifikationen i deres parlamenter.

HB-konference:

Flygtninge og indvandrere

Konference på Fyn lørdag den 22. og søndag den 23. august. Tilmelding nu!

CDs hovedbestyrelse holder en konference om flygtninge og indvandrere den 22. og 23. august.

Konferencen er arrangeret efter det sidste hovedbestyrelsesmøde,

hvor man diskuterede mulighederne for, at CD kandidater og tilidsfolk i højere grad kan være „klædt på“ til den standende debat om integrationspolitikken i Danmark.

Ideen med konferencen er således både at høre andres synspunkter i debatten og at få mere konkret viden.

Konferencen, der holdes på Brogården i Strib (lidt nord for Middelfart), begynder lørdag den 22. august kl 13.00. Afbrudt af kaffepauser og middag kl 18 fortsætter konferencen til ca kl 22.00. Søndag den 23. august kl 9.00 fortsættes konferencen og først kl 11.45 er den slut.

De af konferencedeltagerne, der ønsker at deltage i frokost søndag inden de skal hjem - eller eventuelt blive for at deltage i eftermiddagens møde - skal tilmelde sig denne frokost. Det samme gælder de, der kun skal deltage i hovedbestyrelsesmødet, men som ønsker at spise med. Hovedbestyrelsesmødet begynder kl 13.00 og forventes afsluttet omkring kl 17.

I næste nummer af Centrum-Debat vil et mere detaljeret program for konferencen blive bragt, men landskontoret vil gerne have tilmelding nu - og senest fredag den 12. juni.

Tilmelding til HB-weekend på Brogården, Strib 22. og 23. aug.

Jeg tilmelder mig konferencen 22./23. aug.

Jeg tilmelder mig frokost søndag

Jeg tilmelder mig hovedbestyrelsesmødet 23. aug.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/By: _____

Tlf dag _____

Tlf aften _____

Send pr brev eller fax til:

CDs landsorganisation, Ny Vestergade 7, 1471 København K
Telefax: 3312 0115

Politik i virkeligheden

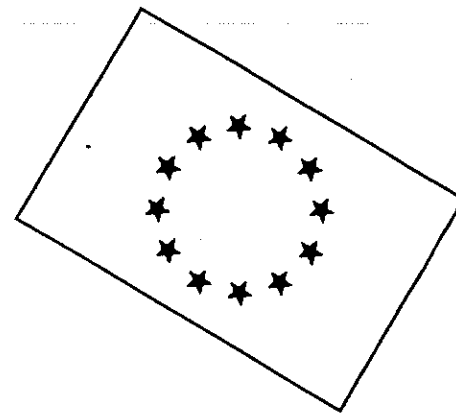
Mimi Jakobsens bog „Politik i virkeligheden“ er blevet genudsendt af Aschehous Forlag.

Med udgangspunkt i sit eget liv og sine erfaringer fortæller Mimi Jakobsen i denne bog om livet som politiker - på Christiansborg og udenfor. Hun fortæller underholdende og skarpt om blandt andet sin barndom og ungdom, om debuten i Folketinget, om CDs start, om den tomme sal og familielivet, velfærdssamfundet og embedsmændene. Kort sagt, politiske erindringer og et engageret indlæg i samfundsdebatten.

„Politik i virkeligheden“ kan købes i boghandelen.

Ingen skal træffe beslutninger hen over hovedet på os derfor JA 28. maj

CD anbefaler Amsterdam-traktaten. EU er den bedste vej til fred, stabilitet og velstand i det Europa, vi er en del af. Danskernes tilsluttede sig EF i 1972, og sagde dermed ja til et politisk og økonomisk fællesskab.

Det Europæiske Fællesskab blev til, fordi man klart erkendte hvilke problemer, der havde ført til 2. verdenskrig: dårlig økonomi, svage demokratier og fanatisk nationalisme. Det må ikke ske igen.

EF's mål var at sikre økonomisk fremgang, at styrke demokratierne og at skabe social tryghed. Det Europæiske Fællesskab er først og fremmest et politisk projekt, hvor samhandel frit over grænserne spiller en vigtig rolle. Hovedformålet er at skabe et forpligtende samarbejde i Europa, hvor de store ikke kan styre på bekostning af de små lande, og hvor uenighed ikke fører til krig, men til forhandlinger og løsninger. Man kan sige meget om den manglende europæiske indsats i krigen i det tidligere Jugoslavien, men det lykkedes i hvert fald at forhindre, at Sarajevo for anden gang i dette århundrede førte verden ud i en storkrig.

Det nødvendige skridt videre

Med Maastricht-traktaten blev EU født. Amsterdam-traktaten er et nødvendigt skridt videre. Amsterdam-traktaten skaber mere åbenhed og demokrati, som netop Danmark har arbejdet meget for.

Vi får en effektiv bekæmpelse af international kriminalitet, så blandt andet narkobander ikke kan få frit spil. Amsterdam-traktaten betyder også en forstærket indsats for miljø

—og mod forurening, der jo ikke stopper ved grænsen, en fælles indsats for lavere arbejdsløshed, en tydeligere udformning af nærhedsprincippet og en trak-tatfæstelse af menneskerettig-hederne. CD er tilfreds med Am-sterdamtraktaten, selv om vi godt kunne have ønsket at gå videre. For eksempel ønsker CD endnu klarere regler for, hvad EU skal tage sig af, og hvad det enkelte land selv skal klare.

Samarbejdende folkestyre

Danmark er verdensmestre i det samarbejdende folkestyre og sådan skal EU også være. Når man samarbejder, laver man kompromiser, og de store lande vil altid have et stort ord at skulle have sagt. Sådan hænger tingene nu engang sammen. Tanken med EU er, at vi nu er med i alle forhandlingerne, og de store lande ikke kan træffe beslutninger hen over hovederne på os. Når reglerne først er vedtaget, skal vi naturligvis rette os efter dem. Men hele ideen er, at det skal de andre lande også, og det er en stor fordel for netop de små lande.

Berlinmurens fald har givet enestående muligheder for at skabe et helt og nyt Europa. Men de nye demokratier i øst har det ikke let. Udgangspunktet kan næsten sammenlignes med det udbombede Vesteuropa efter 2. verdenskrig. Østlandene skal have gang i deres økonomier, forbedre de sociale for-

hold og udvikle deres demokratier. Problemer med fanatisk nationalisme, der dukker frem sted efter sted, må ikke føre til nye konflikter eller krige. Derfor har de nye demokratier søgt om optagelse i EU, og derfor skal de med. Uden en vedtagelse af Amsterdamtraktaten risikerer vi at bremse for deres optagelse. En udvidelse af EU er den bedste garanti for en fredelig fremtid, både her og i resten af Europa. Nogle danskere er bange for, at udvidelse af EU vil koste os job.

Fælles spilleregler

Det er sandt, at danske virksomheder vil få ny konkurrence - men det gælder under alle omstændigheder, uanset om EU udvides eller ej. Derfor er det afgørende, at vi kommer til at konkurrere ud fra fælles spilleregler inden for EU. Dertil kommer fordelene ved det langt større åbne marked for salg af danske varer. Der er forskel på, om et hjemmemarked omfatter få millioner danskere eller flere hundrede millioner europæere i EU.

CD er tilfreds med Amsterdam-traktaten, selv om vi gerne var gået videre. Men for at slutte der, hvor det hele starter for CD: Hovedspørgsmålet er, om vi vil bygge videre på den europæiske freds- og samarbejdsmodel, eller om vi vil vende tilbage til den type Europa, der tidligere har skabt krig og uro?

I CD mener vi ikke, der er noget valg, og derfor er tilslutningen til Amsterdam-traktaten nødvendig.

Godt grundlag for et ja til Amsterdam

Af Lis Albertsen,
Medlem af CDs Europagruppe.

Faktum er, at vi har en folkeafstemning den 28. maj. Det kan der ikke ændres på. Vi har kun at arbejde og håbe på et ja. Det er der mange gode og kendte argumenter for. Alligevel finder jeg det passende at standse op og stille spørgsmålet: Er det virkelig rimeligt, at der holdes folkeafstemning om Amsterdam-traktaten?

Hvordan vil det være muligt fremover at forhandle i EU med de mange lande, vi forhåbentligt bliver, hvis ikke vi anerkender, at vores demokrati nu en gang er det repræsentative. Et demokrati, der netop bygger på tillid til de folkevalgte.

Med hensyn til Amsterdam-traktaten kan det kun anerkendes, at statsminister Poul Nyrup fik forhandlet stort set alle de ønsker, det danske folketing havde ind i traktaten. Jeg tænker her specielt på miljøpolitikken, hvor der nu kigges på miljø, også i direktiver der ikke i sig selv handler om miljøet. Mere åbenhed omkring beslutninger i Råd og Kommission får vi. Hensigten omkring menneskerettigheder

får vi med i traktaten. Udvidelsen mod øst kommer nærmere. Øget beskæftigelse bliver en hovedoverskrift.

Arbejdet i de politiske partier forud for regeringskonferencen har været stort. Medlemmer i de politiske partier har her haft mulighed for at ytre sig. CDs Europagruppe udarbejdede på samme vis som i andre partier oplæg om vores ønsker og visioner for Europa. Partierne i Folketinget blev hørt. Statsministeren havde et godt og solidt grundlag at gå til forhandling på og fik et godt resultat. Alt i alt en smuk demokratisk proces, forbilledlig for et demokrati. Men her skulle så Folketinget, som gav regeringen forhandlingsmandatet, også være den instans der godkendte resultatet.

Det lyder meget besnærende, at en folkeafstemning skulle være tegn på det absolutte demokrati. Det er blot ikke sandheden.

I virkeligheden byder man nogle mennesker en politisk byrde, de ikke føler at kunne magte. En folkeafstemning om et stort, indviklet politisk emne kræver af det enkelte menneske en indsigt, ansvarsbevidsthed og selvstændig beslutningstagen, som let bliver til en ubehagelig byrde. Hvordan skelne

mellem rigtigt og forkert, hvordan tage stilling og stemme, når der fra massemedierne kommer meldinger fra kendte autoriteter i samfundet om forskellig holdning til én og samme sag. F.eks. Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti om fortolkningen af Schengenaftalen.

Efter folkeafstemningen d. 28. maj bør Folketinget fastlægge retningslinjer for, hvordan befolkningen inddrages i kommende traktatændringer m.v. i EU, samtidig med, at det til stadighed sikrer, at EU bliver en del af den politiske dagsorden. Det fortjener både EU og danskerne.

CDs Europa-kampagne ruller igen

CDs Europablå campingvogn vil også være på markederne i denne sommer. Premieren bliver den 16. maj, hvor vognen kommer til Gram i Sønderjylland. Her er der marked den 16. og 17. maj.

Programmet for den resterende del af sommeren er ved at blive fastlagt i detaljer og vil blive publiceret snarest.

De fire forbehold har intet med Amsterdam-traktaten at gøre

Det er en udbredt misforståelse, at de fire forbehold, Danmark fik indført efter danskerne nej til Maa-stricht-aftalen, berøres af Amsterdam-aftalen. Det gør de ikke!

De fire forbehold - som de seneste meningsmålinger i øvrigt afslø-

rer er ved at gå i glemmebogen hos mange danskere - handler om den fælles mønt, det overnationale politisamarbejde, det fælles forsvar og et udbygget unionsborgerskab.

Euro'en og Amsterdam

Folkeafstemningen den 28. maj handler ikke om Euro'en, men....

Af Peter von Kohl, journalist
Strasbourg

Der er især tre områder, som Amsterdam-afstemningen ikke handler om: Socialpolitiske emner, Schengen, Euro'en.

Alligevel prøver modstanderne at hive alle tre „kaniner“ op af hatten, måske fordi de mangler saglige argumenter. Vor nationale ret til selv at bestemme om og i hvilket omfang, der skal være pensioner til rådighed - vor aftale om at indgå i Schengen-samarbejdet - og vor ret til at have en egen mening om Euro'en, det er alt sammen noget, der ikke vedrører folkeafstemningens tema.

Modstanderne siger, at et Ja vil betyde, at vi ad bagdøren får Euro'en ind i Danmark. At det i sig selv er noget vrøvl, betyder ikke, at vi andre skal forbigå emnet i tavshed. For nu er det klarlagt, hvem der skal være med. Og dermed er Danmark på helt afgørende vis uden for et helt afgørende element i det europæiske samarbejde.

Når jeg begræder, at vi ikke er med, så skyldes det mine erfaringer fra Strasbourg. Her har et utal af parlamentarikere søgt at få indflydelse på, hvordan der opnås kontrol med gennemførelsen af 3. fase i den Økonomisk-Monetære Union, herunder igangsættelsen af den fælles valutaenhed, Euro'en.

Danskerne står uden for denne debat. Vi tages for første gang ikke med, hverken på råd eller omkring

beslutninger. Og netop danske stemmer ville være kærkomne. Og her vil jeg gerne give modstanderen, Jens Peter Bonde den kompliment, at ofte rammer han plet i sin kritik af manglende demokratisk indflydelse på beslutningsprocesserne i EU. At han med sin kritik har et andet mål end det, jeg går efter, er så en anden sag.

Under det tyske SPD-medlem, Christa Randzio-Plath's formandskab har det nedsatte underudvalg for valuta-spørgsmål kunnet barsle med en betænkning, der kraftigt opfordrer EU-parlamentet til at have hånd i hanke med den demokratiske mulighed for kontrol med Centralbanken i Frankfurt am Main.

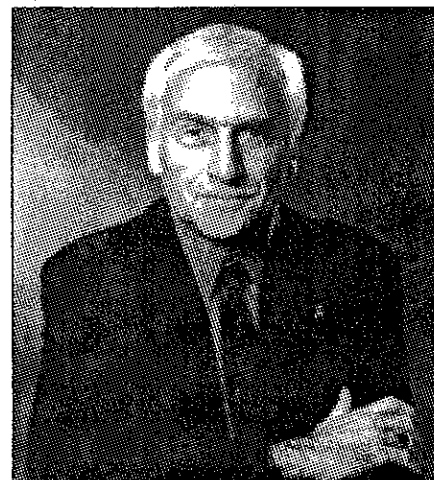
Denne nye banks ledelse skal ikke alene aflægge en årlig rapport til EU-parlamentet, den skal også lade sig kontrollere af parlamentet, fordrer udvalget. Og Randzio-Plath lagde ikke fingrene imellem:

- Vi må have nedfældet, at Parlamentet skal have en afgørende rolle ved udnævnelserne til denne første europæiske føderale institution. Dens ledelse skal bestå af mennesker med en høj personlig integritet, professionel kompetence og en med en klar økonomisk og monetær forståelse. Og de skal have en konstruktiv holdning til en parlamentarisk dialog.

Denne dialog står så Danmark uden for. Og her er det, at jeg finder en vigtig sammenhæng mellem Amsterdam-afstemningen og

igangsættelsen af ØMU'ens tredje fase:

I Amsterdam-traktaten er der lagt op til endnu større gennemsigthed (et helt forkert ord: vand, glas og cellofan kan være gennemsigtig - en traktat og dens virkninger skal derimod være gennemskuelig!) end hidtil. Dette er i borgernes interesse. Vi skal vide, hvad der foregår. Og vi skal have medindflydelse. Begge dele lægger Amster-

dam-traktaten op til. Derfor skal vi sige Ja den 28. maj.

Men dermed bør vi ikke lade os nøje. For selv om afstemningen altså intet har med Euro'en at gøre, så skal vi have mod til umiddelbart efter den danske - forhåbentlige - tilslutning til Amsterdam-traktaten at åbne op for debatten om, hvordan Danmark bedst muligt får lejlighed til selv at kunne stå frem med - og inde for - det syn på åbenhed, vi så hårdt har kæmpet for i den øvrige EU-debat!

Aviserne er de mest troværdige

Aviserne giver den mest troværdige information om EU. Det er den konklusion, som fremgår af en vælgerundersøgelse Folketinget EU-oplysning har foretaget.

Man har spurgt knap 900 ved

telefoninterviews - alle vælgere der ønsker information inden folkeafstemningen den 28. maj, har placeret aviserne på en klar førsteplads på en troværdighedsskala. På de følgende pladser kommer biblioteker, tv, brochurer, radio blade/tids-

skrifter, politikere, EU-kommissionens informationskontor, kommunen, bøger, kolleger og familie/venner.

Nederst på listen står ja/nej-organisationerne, fagbevægelsen og EUs centraladministration.

Hovedstadens sygehuse

Af Kim Mandix
Formand CD i Københavns kommune

Det er en spændende debat om hovedstadens sygehuse, der er i gang i øjeblikket. Carsten Kocks forslag om at samle alle sygehuse på Frederiksberg samt Københavns kommune og amt i et stort fælles sygehusselskab har skabt megen debat. Også internt i Socialdemokratiet. Den socialdemokratiske amtsborgmester i Københavns Amt, Vibeke Storm Rasmussen er stærk modstander af, at amtets sygehuse skal administreres sammen med sygehuse i HS.

Fordelene ved at opretholde den nuværende opdeling er ellers svære at finde. Allerede i dag har man dannet et fælles hospital på Amager, kaldet Amager Hospital. I det indgår Københavns kommunes Sundby Hospital og Københavns Amts Sct. Elisabeth. Endvidere ligger Københavns kommunes nyeste hospital, Hvidovre Hospital i Københavns Amt, og betjener også borgere i nærområdet, dvs. borgere i amtet. Endeligt er det geografiske område, som der er tale om, ganske lille. Faktisk er det sam-

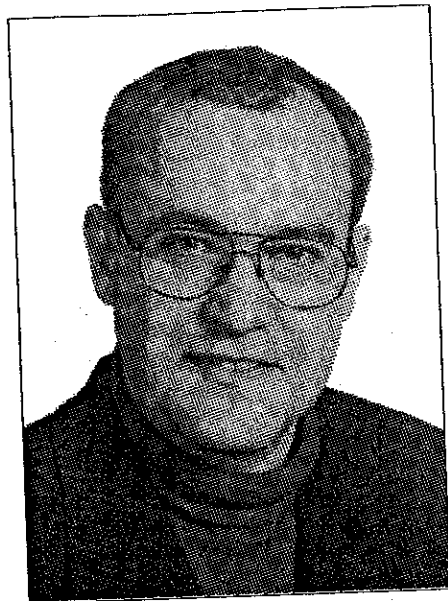
lede område kun 15 % større end f.eks. Herning kommune.

Prognoserne for behovet for sengepladser i hhv. HS og Københavns Amt taler også for en sammenlægning. De siger nemlig, at behovet for sengepladser i HS vil falde. Derfor også HS's beslutning om at lukke Kommunehospitalet. Derimod forventes der et stigende behov for sengepladser i Københavns Amt. En sammenlægning vil gøre det nemmere at udligne forskydningen af behovet for sengepladser fra de centrale brokvarterer og til forstæderne i amtet.

Hvorfor så den store modstand mod sammenlægningen fra Københavns Amt? Der argumenteres med, at der er underskud i HS, som amtet ikke vil betale. Dette er naturligvis et rimeligt krav. Men Københavns Amt vil også få et andet problem, hvis sygehuse ikke længere skal administreres af amtet. Så vil der nemlig kun være gymnasier og amtslige veje tilbage at styre for amtspolitikerne. Det kan virke lidt voldsomt at afholde valg og have en amtsborgmester for blot at styre gymnasier og nogle veje. Det er derfor også Københavns Amts fortsatte eksistens, der er på spil.

Sundhedsministeren har derfor med sit forslag igen gjort diskussio-

nen om en reform af amterne i hovedstadsområdet aktuel. Det kan kun hilses velkommen.

Daværende indenrigsminister Birthe Weiss startede for nogle år tilbage debatten om en hovedstadsreform. Den blev dog hurtigt standset og en såkaldt opgavekommission sat til at kigge på sagen. Det gør kommissionen stadig men ventes inden for det kommende år at blive færdig. Lad os håbe, at sundhedsministerens forslag vil medvirke til at tydeliggøre behovet for at samle hele København i ét amt.

Nye vinkler og nye medlemmer på Christiansborg

Nyvalgte MFer Susanne Clemensen kunne sige goddag til mange nye medlemmer, da hun en aften i april inviterede til medlemsmøde på Christiansborg.

- Det er en ny situation for mig og I kan givetvis finde på en række spørgsmål, som jeg ikke kan svare på. Sådan sagde Susanne Clemensen, da medlemmer fra de tre københavnske storekredse blev budt velkommen. Men hun gjorde sine egne ord til skamme, da interessen

fra de mange fremmødte primært gik på, hvor arbejdet på Christiansborg foregår, og det ved Susanne Clemensen meget om.

- Spørgsmålene gav på mange måder nye vinkler på gamle emner, og de afspejlede det faktum, at der blandt de mange fremmødte var en god del helt nye medlemmer af CD.

Stor interesse

Storkredsformand Henrik Hyllested, Søndre storkreds, der ledede mødet, måtte da også - til sin egen

glæde - bede medlemmerne om at præsentere sig.

- Interessen for dette første medlemsmøde efter Folketingsvalget lover godt og vi vil søge at arrangere flere tilsvarende møder i den kommende sæson, sagde Henrik Hyllested blandt andet.

Mødedeltagerne deltog afslutningsvis i en politisk debat om de mest aktuelle spørgsmål - en debat, der viste engagement og diskussionslyst

En vigtig EU-præmie

Af Thomas Henriksen,
Charlottenlund.

Det var en god dom, Højesteret afsagde i EU-sagen den 6. april. Det vigtigste var naturligvis, at Højesteret slog fast, at Danmarks nuværende medlemskab af EU er i fuld overensstemmelse med vores grundlov. Det lover godt både for Danmarks fortsatte placering i det europæiske samarbejde og i første omgang for resultatet af folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten den 28. maj.

Men også i dommens præmisser er der flere bemærkelsesværdige og positive elementer. For eksempel slår Højesteret fast, at samtidig med, at Danmark i henhold til grundlovens paragraf 20 kan overlade beføjelser „i nærmere bestemt omfang“ til EU, så kan danske domstole i sidste ende afgøre, om EU er gået ud over en sådan suverænitetsafgivelse. Hermed berøres EU-modstanderne et vigtigt argument om dansk retsløshed overfor et magtglad EU, der selv måtte tiltage sig beføjelser.

Ingen forbundsstat

Men allermost opløftende er det næsten, at Højesteret slår fast, at

„det må anses for forudsat i grundloven, at der ikke kan ske overladelse af beføjelser i et sådant omfang, at Danmark ikke længere kan anses for en selvstændig stat“. Sagt på jævnt dansk: EU vil ikke kunne udvikle sig til et „Europas Forenede Stater“ - i hvert fald ikke med Danmark som deltager. Medmindre altså grundloven ændres.

Netop det føderale Europa, hvor Danmark forsvinder som selvstændig stat, bruges ofte af EU-modstanderne som et skræmmebillede, når de vil beskrive den „glidebane“, Danmark er inde på. Til trods for det helt utopiske i, at gamle stormagter som Frankrig og England - for ikke at tage om de nye stater som Estland og Slovenien - nogen sinde godvilligt skulle opgive deres selvstændighed! Og til trods for, at der selv blandt de mest glødende EU-tilhængere kun er forsvindende lille tilslutning til en så vidtgående udvikling.

I den forbindelse er det i øvrigt værd at bemærke, at det i EU-samarbejdets „grundlov“, Rom-traktaten fra 1957, ikke siges præcist, hvad der er samarbejdets endelige mål. Det hedder i indledningen til Rom-traktaten, at medlemsstaterne er „besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævrere sammen-

lutning mellem de europæiske folk“. Det er altså snarere en proces end et slutmål, der beskrives. Det er da også karakteristisk, at EU-samarbejdet gennem sin 40-årige historie har ændret karakter på en række punkter, idet det netop har udviklet sig i forhold til behovene.

Vi kan derfor ikke alene konstatere, at EU i dag hviler på en række nationalstater i Europa, som er gået sammen i et tæt, forpligtende samarbejde. Højesterets dom medvirker også til at fjerne frygten for, at det skal udvikle sig anderledes i fremtiden.

Mød Yvonne Herløv ved Esum Sø

CD i Fredensborgkredsen holder - som sidste år - grundlovmøde ved Skipperhuset nær Esum sø. Årets taler er MF Yvonne Herløv Andersen.

Arrangementet begynder ved bådferdens anløbsplads ved Dronningens Bøge, hvorfra man - medbringende tæpper og den nødvendige forplejning - sejler over til Skipperhuset. Båden sejler kl 15.00 - og returnerer efter mødet til Dronningens Bøge kl ca 18.00. Mødet er for alle interesserede.

Generalforsamling

I henhold til selskabets (Centrum-Avisen Aps) vedtægter § 5 indkaldes herved til ordinær generalforsamling **torsdag den 11. juni 1998 kl 16.00** på CDs Landskontor. Ny Vestergade 7, st., 1471 København K.

Dagsorden: 1: Valg af dirigent. 2: Bestyrelsens beretning. 3: Forelæggelse af resultatopgørelse og status til godkendelse. 4: Beslutning om anvendelse af overskud eller dækkning af tab. 5: Valg af medlemmer til bestyrelsen. 6: Valg af revisor. 7: Eventuelt.

Der er ikke inden fristen udløb indkommet forslag til behandling på generalforsamlingen.

Kommunalgruppen konstitueret

CDs kommunalgruppe, der efter kommunalvalget i efteråret som bekendt voksede markant, har holdt sit første møde. Her konstituerede man sig med Egon Larsen, Bramsnæs, som formand, og Jens Hedegaard Kristensen, Frederikshavn, som næstformand.

Gruppens øvrige kommunalbestyrelsesmedlemmer er Kurt Westermann, Hanstholm, Erik Falkenberg, Ærøskøbing, A. Benhaddou, København, og Steen Christiansen, Stenløse.

Lige ret til lægebehandling for alle

Af John Olsen, Helsingør

Så er det igen fremme i dagspressen, at folk med livstilssygdomme skal bagest i køen, når de skal have lægebehandling. Det er jo deres egen „skyld“.

Det er fagfolk inden for sygehusvæsenet, der kommer med denne udmeldning. Eftersom det efter min mening er en politisk afgørelse, finder jeg det uanstændigt, at fagfolk kommer med en sådan melding. Det kan ikke undgå at skabe uro og usikkerhed i befolkningen.

Dem, der bliver trukket frem, er dem, der måske ryger eller drikker for meget. Men der er jo mange andre, hvor man vil kunne sige: det er da deres egen „skyld“. Hvad med idrætsfolk. Idræt på motionsplan er sundt - det ved vi alle. Men når vi taler om idræt på topplan, er det

ikke nødvendigvis sundt mere. Idrætskader belaster det danske sundhedsvæsen ganske betydeligt. Skal topidrætsfolk så også bagest i køen? Det er jo deres egen „skyld“ - de har jo en adfærd, hvor der er stor risiko for skader.

En livstilssygdom kommer i de fleste tilfælde, når man er i 50'erne eller 60'erne. Hvad med dem, der aldrig har belastet sundhedsvæsenet? De har gennem skatter også været med til at betale. Skulle de ikke også have krav på behandling? Der findes også livstilssygdomme, der skyldes dårlige kostvaner eller u hensigtsmæssig livsførelse.

Hvordan har man tænkt sig, at vi alle skal dokumentere, at vi har gjort, hvad vi selv kunne? Skal man på skadestuen efter en trafikulykke først vurdere, hvem der har skylden for ulykken? Hvem skal have den magt at dele os op i A-B-C-D-E-kategorier, når vi skal behandles?

Vi har råd til vores sundhedsvæsen. Det kan så være, at vi skal betale lidt mere end i dag - men det har vi også råd til!

Folketinget skal selv klare de svære spørgsmål

Af Hanne Calberg, Bagsværd
Folketingskandidat Bornholm

Forskellige analyser af befolkningens kendskab til Amsterdam-traktaten er blevet præsenteret den senere tid og det siges, at ca hver tredje borger ikke rigtig ved, hvad valget går ud på - eller hvad traktaten indeholder. Især har man hæftet sig ved mange ældre kvinders uvidenhed.

Det er ikke betryggende, hvis så mange uvidende borgere får indflydelse på valgets afgørelse - og det er der stor sandsynlighed for, at de får, hvis de stemmer. Som et gammelt mundheld siger: Hvis du

er i tvivl, så lad være. Måtte det så gå på selve valgdagen!

Det har nu som tidligere været drøftet, hvorvidt folkeafstemninger er en god ide, om de er brugbare for Folketinget - og det er der faktisk mange kyndige personer, der ikke synes. Folkeafstemninger, der handler om så store spørgsmål, som det aktuelle, kræver dels megen interesse for og indsigt i det, der skal stemmes om - så megen, at man næppe kan forlange det ud i detaljen af den almindelige borger.

Det skaber derfor let utryghed, der igen kan føre til, at man stemmer efter sine følelser - og det måske især hos kvinder. Ikke at der er noget galt med følelserne, tværti-

mod, men stemmes der kun med følelserne går fornuften som bekendt fløjten.

Lad derfor Christiansborg fremover varetage det for borgerne udviklede og uoverskuelige. Det skal ikke betyde, at orienteringen om EU-spørgsmål - eksempelvis - på nogen måde skal forringes. Tværtimod mener jeg, at netop dette spørgsmål burde være obligatorisk i skoleundervisningen. Hvad ville være mere naturligt?

Hvis Danmark skal ud af sine tornerosesøvn og ikke kun være et urealistisk Lego-land, skal der selvfølgelig stemmes ja den 28. maj. Vi skal vise vor europæiske selvstændighed og vore suverænitæt i den del af verden, vi nu hører til.

CD tillidsfolk

D^x

Landsformand

Inger Boriis. Tel 3332 8050
E-post: Inger_Boriis@online.pol.dk

Næstformand

Per Lund Sørensen.
Tel 3672 4109

Landsdelssekretær øst

Jesper Brønnum.
Tel 3526 8418
E-post: jrb@ens.dk

Landsdelssekretær vest

Søren Bastholm.
Tel 8662 2195

Landskasserer

Villy Jørgensen.
Tel 7588 2475
E-post: vijo@post3.tele.dk

Søndre Storkreds

Henrik Hyllestad, Strandgade 1,
1401 København K.
Tel 3296 8301

Østre Storkreds

Kim Mandix, Tværvangen 12, 2.th.,
2700 Brønshøj.
Tel 3880 4880
E-post: kim.mandix@dk-online.dk

Vestre Storkreds

Alex Hansen, Vigerslevvej 121, 2.th.,
2500 Valby
Tlf: 3645 1821
E-post: Frede@teliamail.dk

Københavns amt

Henrik Torning Nielsen, Fasanhusene
12, 2620 Albertslund.
Tel 4362 6062

Frederiksborg amt

Helen Lüthje, Nøddevang 5,
3550 Slangerup.
Tel 4233 5323

Roskilde Amt

Erland Denninger, Skovager 18,
4330 Hvalsø.
Tel 4640 8862

Vestsjællands amt

Arne Sarring, Søndergade 13,
4690 Haslev.
Tel 5631 6848

Storstrøms amt

Henning M. Voigt, Kildeengen 20,
4736 Karrebæksminde.
Tel 5577 0949

Fyns amt

Anette Breumsø, Hundslevvej 59,
5350 Rynkeby.
Tel 6539 1434

Sønderjyllands amt

Niels Jørgen Sørensen, Hoptrup
Vandkær 35, 6100 Haderslev.
Tel 7457 5066

Ribe amt

Bent Stubkjær, Morsbøl Skolevej 33,
7200 Grindsted.
Tel 7532 2904
E-post: bentstub@inet.uni-c.dk

Vejle amt

Finn Eriksen, Rørkærvej 77,
8722 Hedensted.
Tel 7589 0472

Ringkøbing amt

Svend Aage Jensen, Lægårdalen 12,
7500 Holstebro.
Tel 9742 5625
E-post: saaj@post11.tele.dk

Århus amt

Jan Schmidt Rasmussen, Digter-
vænget 26, 8400 Ebeltoft.
Tel 8634 4922

Viborg amt

Magne Sandgaard, Dalgasvej 25,
8800 Viborg.
Tel 8660 3050
E-post:
101457.1310@CompuServe.com

Nordjyllands amt

Eiert Sindalsen, Dronninglundvej 2,
Agersted, 9330 Dronninglund.
Tel 9885 4027

Centrum-Demokraternes Ungdom

Landsformand

Jacob de Tusch-Lec, Kong Georgsvej
108, 1.tv., 2000 Frederiksberg.
Tel 3888 0010

Organisatorisk næstformand

Jens Sillesen, Tagensvej 47, 2., 0014,
2200 København N.
Tel 3584 0358

Politisk næstformand

Karl Malling Granov, Poppelgade 5,
2.th., 2200 København N.
Tel 3139 9340

Deadline

Næste
nummer
udkommer
ultimo juni

Deadline for
debatstof er
fredag 12. juni

CentrumDebat

Orientering fra CDs folketingsgruppe

Redaktion:

Susanne Uhre-Prahl (ansvarshavende)
Tlf: 3337 4882. Fax: 3337 4856
Inger Boriis og Henrik Ploug (foto)
Eftertryk med kildeangivelse tilladt.

Redaktionens adresse:

CentrumDebat
Centrum-Demokraterne
Ny Vestergade 7
1471 København K
Tel 3312 7115. Fax 3312 0115
E-post: cdsuup@folketetinget.dk

CDs hjemmeside:

Udvalgte artikler og synspunkter fra
CentrumDebat bliver løbende
præsenteret på CDs hjemmeside:
www.centrumdemokraterne.dk.

Bemærk:

Redaktionen påtager sig intet ansvar
for materiale, der er indsendt uopfordret,
ligesom redaktionen ikke kan påtage sig
at returnere materialer uden særlig aftale.
Redaktionen forbeholder sig ret til at
forkorte og/eller redigere indsendte
debatindlæg.

Udgiver:

Centrum-Avisen Aps.
Mariedalsvej 25
4700 Næstved
Direktør Eva Nielsen

23. årgang. ISSN 0907-81650

CD^x
CentrumDemokraterne

Husk at melde flytning
til Post Danmark.

Udebliver CentrumDebat?
Ret venligst henvendelse
til dit lokale posthus.

Reserveret Post Danmark.

CentrumDemokraterne vil virke for:

- At fastholde og videreudvikle vort demokratiske velfærdssamfund.
- Medmenneskelig ansvarlighed og respekt for minoritetsgrupper.
- Et forenet Europa.
- Det bedst mulige sammenhold mellem alle lande med demokratisk styreform med udgangspunkt i det atlantiske fællesskab.
- De fundamentale politiske og sociale rettigheder for mennesker i alle lande.

Ja tak!

Jeg ønsker:

- Informationsmaterialer om CD
- Medlemsskab af CD
 - Normalkontingent: 200 kr pr år
 - Ægteparkontingent: 300 kr pr år
 - Pensionistkontingent: 100 kr pr år
 - Ungdomskontingent (*) (u/27 år): 100 kr pr år
 - Medlem af CDU (Centrum-Demokraternes Ungdom): 20 kr pr år udover normalt kontingent

*Klip kuponen ud
og send den i brev*

**Vil du vide mere om
CentrumDemokraterne
- eller kender du
nogen, som vil
være medlem?
Brug kuponen her
og send den til
CDs landsorganisation.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr: _____ By: _____

Telefon: _____

Kommune: _____

CD's Landsorganisation, Ny Vestergade 7, 1471 København K.
Tlf: 3312 7115. Fax: 3312 0115. E-post: cd@online.pol.dk. Giro: 923 5000

